

La nostra diada. - La nostra joventut i el problema de la premsa. - La premsa catòlica a les comarques catalanes. - Mn Cinto, estudiant per Josep M. Capdevila. - Sagraments I. - Chesterton, periodista catòlic. - Qui són els redemptors? - El problema social i la premsa. - Per la J. O. C. - Pius XI i Sant Francesc de Sales. - Glossa. - Actuació. - Guspies

COMENTARI

La nostra diada

L'Església en la festivitats del seu pontífex màxim, Sant Pere, tornarà a recordar a la generositat dels seus fidels l'eficàcia poderosíssima de la bona premsa, de la premsa catòlica.

Enguany aquesta diada serà més frapant, més viva, la sentirem més endins, perquè alhora que ens recordarà una vegada més els deures a complir, ens recordarà, també, aquells deures fins avui incomplets que han fet possible el gran davallament moral i espiritual de les generacions contemporànies.

En va edificar esglésies, predicarem missions, fundarem escoles: totes les vostres bones obres, tots els vostres esforços seran destruïts si al mateix temps no sabeu manejar l'arma defensiva de la premsa catòlica, dignu Pius X^e. Quina realitat tenen avui, per nosaltres, les seves paraules! Van edificar esglésies i van fundar grans escoles, però gairebé no van fer res per la premsa catòlica. I avui ens han pres les escoles i les esglésies i tot el que havíem edificat. Els nostres esforços han estat destruïts perquè no vam saber manejar a temps l'arma defensiva de la premsa catòlica.

Per això enguany, que amb els ulls oberts per la realitat esguardem els estralls de la inhibició i de l'indiferentisme, envers la nostra premsa catòlica, bo serà si és que en nosaltres encara hi flameja una guspíra de fe cristiana, que en sentir la veu de l'Església ens llancem amb tota la nostra coratgia a defensar i a reconquerir aquell patrimoni espirituals que ens vam deixar arrabassar.

Bo serà, si és que volem respondre a la integritat de les nostres conviccions, que cooperem amb tots els mitjans que estiguin al nostre abast a la tasca de la bona premsa, a la tasca de la premsa catòlica.

Inhibit-se'n és doblement suïcida perquè amb la nostra passivitat cooperariem a la tasca de la premsa acatòlica. És l'hora de la lluita. Que cadascú mediti la seva responsabilitat i obri en conseqüència. El dia de la bona premsa ha d'ésser la nostra diada. Ha d'ésser l'inici decisiu de la reconquesta de l'espiritualitat cristiana!

LLUIS PRAT

EDITORIAL

La nostra joventut i el problema de la premsa



La premsa és el gran instrument de difusió de les idees. En aquest temps de vida vertiginosa, d'activitats múltiples i estrènyes, d'agitació contínua i estrident, són poques les persones que poden documentar-se sobre les coses i poden jutjar-les a través d'una reflexió personal. La premsa ve a substituir aquest pensar personal: dona ja feta la solució dels problemes, que el llegidor accepta com una veritat indiscutible.

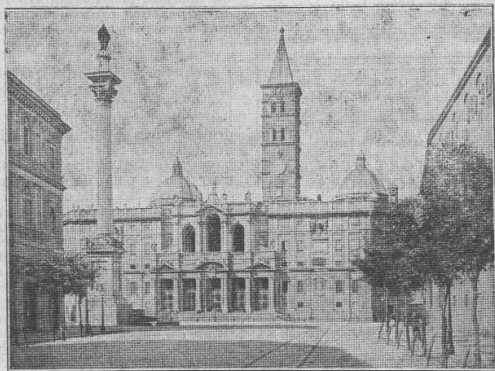
La premsa és el gran instrument de difusió de les idees. En aquest temps de vida vertiginosa, d'activitats múltiples i estrènyes, d'agitació contínua i estrident, són poques les persones que poden documentar-se sobre les coses i poden jutjar-les a través d'una reflexió personal. La premsa ve a substituir aquest pensar personal: dona ja feta la solució dels problemes, que el llegidor accepta com una veritat indiscutible.

Molts ignoren la força de les idees: per això són permeses totes les propagandes. Pura follia. Les idees suggereixen uns fets i els provoquen i determinen. Tots els atemptats polítics vénen sempre després d'una campanya de premsa que posa el punyal o la bomba en mans d'un illús. Desenganyem-nos, un anarquista fa anarquistes; un anticlerical fa anticlericals, i un indiferent fa indiferents.

Cal que la nostra joventut esdevingui conscient de la força de la premsa i dels deures que aquest poder els imposa. Quan es té un ideal cal servir-lo i propagar-lo amb el màxim d'interès, amb el més viu sacrifici. Sabent que la premsa és el millor predicador dels ideals, la seva gran força expansiva, llur màxim instrument de conquesta, cal estimar, servir, propagar, ajudar activament la nostra premsa catòlica, la premsa que difon els nostres ideals catòlics. Procurem-li subscripcions. Fem la seva propaganda sempre que l'ocasió es presenti, oblidant els defectes i ponderant les qualitats: ajudem-la per tots els mitjans que estiguin al nostre abast.

I perquè sabem el mal que fa la premsa esquerrana a la simplement neutra o indiferent, comprometem-nos a no comprar-la, a no llegir-la, a boicotejar-la com boicoteja les nostres coses i els nostres ideals. Que tots els fejecistes, que tots els joves catòlics, sàpiguen sostreure's al perillós encís que de vegades, per raons de fals intel·lectualisme o per safareig polític, fa amable certa premsa indiferent.

El fejecista és conscient dels seus deures perquè és conscient dels seus ideals. En nom d'aquests ideals protegiu la premsa declaradament, sincerament, ferventment catòlica. Fagitem de casa nostra, de les nostres amistats, de tot el nostre radi d'influència la premsa sectària o simplement indiferent; car tant l'una com l'altra són dissolvents de la nostra vida moral i religiosa, de la nostra pau social, del regnat de Crist en la vida col·lectiva. No oblidem mai que la premsa no catòlica — anticatòlica o neutra — és un dels grans enemics de Déu, i que com a tal l'hem de tractar.



Basilica de Santa Maria la Major

Vegeu a la pàgina 5, les condicions del viatge de la F. J. C. de C. a Roma

La premsa catòlica

A les comarques catalanes

No podíem oblidar en aquest número de FLAMA, especialment dedicat a la premsa catòlica, la tasca meritíssima dels periòdics comarcals que amb una ideologia catòlica ben definida informen i orienten els sectors comarcals respectius, sadollant-los plenament d'aquell esperit cristià i d'aquell sentit patriòtic que tanta manca feia en moltes contrades de la nostra terra.

FLAMA, òrgan d'un moviment de joventut que abraça totes les comarques i totes les viles i pobles de Catalunya, forçosament havia d'estimar tots aquells periòdics que senten el seu bategar, que viuen els seus ideals i que lluiten aferrissadament per fer prevaler els principis cristians que informen la seva vida i tota la seva actuació.

Els que hem pogut fer-nos un xic de càrrec del que representa la premsa comarcal, de l'esforç, la constància i els obstacles que la seva vida representa no solament l'estimem, sinó que la voldríem veure en el lloc que pels seus mereixements li pertocaria.

Si és difícil sostenir un periòdic de ciutat, com no ho serà sostenir un periòdic comarcal?

Penseu per uns moments el nombre forçosament reduït de lectors i la manca de serveis d'informació amb què es troben bon nombre d'aquests periòdics i en conseqüència veureu l'esforç meritíssim que realitzen. Només caldria dir que molts d'aquests periòdics són fets a caixa, lletra per lletra, i amb tot, això no és contratemps perquè surtin amb una presentació tipogràfica impecable i amb un text excel·lent.

N'hi ha de diaris, setmanals



o bisetmanals, quinzenals i d'altres, aquests són els menys, mensuals. Tots, com ja hem dit al començament, tenen aquell caire cristianíssim, que de seguida us els fa simpàtics. Certament que també trobareu en molts pobles periòdics d'un esperit eixerreït que saben malparlar de tot el que els hi ve a tomb i saben dir paraules gruixudes per fer l'home, però, grat sia a Déu, aquests són els menys. La premsa catòlica és la millor. La seva superioritat és indiscutible.

Per això nosaltres hem volgut fer aquest petit comentari com a homenatge a aquesta premsa catòlica que escampa arreu de la nostra terra la llavor benèdida del cristianisme.

No volem deixar de mencionar particularment la tasca admirable de "Recull", de Blanes; "Acció Comarcal", de Tàrraga; "Acció", de Balaguer; "La Costa Brava", de Sant Feliu de Guixols; "Avant", de Cervera; "Ressò Perpetuenc", de Santa Perpètua de la Moguda; "Resorgiment", de Vilafranca; "La Defensa", de Vilanova i Geltrú; "Petrària", de Ribes; "El Deber", d'Olot; "La Ciutat", de Sabadell; "La Veu de l'Empordà", de Figueres; "Endavant", de Rubí; "L'Eco de Sitges", de Sitges; "Gasetta de Vic", de Vic; "Pensament Maria" i "Diari de Mataró", de Mataró; "Priorat", de Falses; "El Pla de Bages", de Manresa; "Diari d'Igualada", d'Igualada; "El Llobregat", de La Pobla de Lillet; "El Cadi", de Seu d'Urgell; "El Crit de la Selva", de Caldes de Malavella; "Aires de la Conca", de Montblanc; "El Gironès", de Girona; "La Cruz", de Tarragona, etc.

A tots per molts anys!

P.